

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

22 JANUARI 1991. — Omzendbrief nr. B.A.-G-91/1
betreffende de gemeentebelasting op de drijfkracht en op het tewerkgesteld personeel
Vaststelling van de aanslagvoeten

Aan de Heren Provinciegouverneurs
Aan de Heer Vice-Gouverneur van de Provincie Brabant
Ter kennisgeving :
De leden van de Bestendige Deputatie
De Colleges van Burgemeester en Schepenen

Mijnheer de Gouverneur,
Mijnheer de Vice-Gouverneur,

In de omzendbrief van 30 juli 1976 betreffende onderrichtingen voor de gemeentebegrotingen voor 1977 werd de maximale aanslagvoet van de belasting op de drijfkracht en op het tewerkgesteld personeel vastgesteld op 500 frank per belastbare eenheid. Sindsdien werd dit maximumbedrag niet meer aangepast zodat de in 1976 vastgestelde maximumvoet ook vandaag nog toepasselijk is.

De jongste maanden hebben verscheidene gemeentebesturen de toestemming gevraagd om inzake beide bedrijfsbelastingen per eenheid een hogere belasting dan 500 frank te mogen heffen.

Daar de richtlijnen voor de belasting op de drijfkracht en op het tewerkgesteld personeel verspreid liggen over diverse omzendbrieven met betrekking tot verschillende materies, heb ik het raadzaam geacht de van kracht zijnde bepalingen voor beide belastingen samen met enkele wijzigingen en aanvullingen ervan op te nemen in een afzonderlijke omzendbrief.

1. De maximale aanslagvoet van de belastingen.

In de omzendbrief van 30 juli 1976 inzake de begrotingsonderrichtingen voor 1977 werd, voor gemeenten die ten minste 1 200 opcentiemen op de onroerende voorheffing en 6 % aanvullende belasting op de personenbelasting hadden, de maximum aanslagvoet van de belasting op de drijfkracht en op het tewerkgesteld personeel vastgesteld op 500 frank per eenheid.

Beide bedrijfsbelastingen vormen voor veel gemeenten een belangrijke bron van inkomsten.

Gelet op de algemene stijging sinds 1976 van de levensduurte acht ik het in sommige gevallen aanvaardbaar dat de maximumvoet van beide bedrijfsbelastingen wordt verhoogd. Hierbij moet in hoofdzaak rekening worden gehouden met het algemeen fiscaal beleid van de gemeente. Het redelijkheidsbeginsel vereist immers dat de belastingen gelijkmatig worden gespreid over de diverse categorieën van belastingplichtigen.

Voortaan mag door de gemeenten een maximumbedrag van 1 200 frank per tewerkgesteld persoon en/of per kW tuurvermogen van de motoren aangerekend worden.

2. Loskoppeling van de belasting op de drijfkracht en op het tewerkgesteld personeel.

Ingevolge de omzendbrief van 16 juli 1981 houdende onderrichtingen voor de gemeentebegrotingen voor 1982 werd de voordien geldende verplichting om de belasting op de drijfkracht en de belasting op het tewerkgesteld personeel altijd samen en tegen dezelfde aanslagvoet per belastbare eenheid te heffen opgeheven, onder de voorwaarde dat door die loskoppeling de gemeentelijke financiën niet uit hun evenwicht werden gebracht. Wel behoort de gemeente een billijk evenwicht tussen beide belastingen in acht te nemen ten einde sommige bedrijven ten opzichte van andere niet al te zeer te treffen. Naargelang van de bedrijfssector, kan de produktiefactor arbeid aanzienlijk belangrijker zijn dan de produktiefactor kapitaal of omgekeerd.

Inzake de bedrijfsbelastingen betekent het redelijkheidsbeginsel, waarop eens te meer de nadruk wordt gelegd in de begrotingsonderrichtingen voor 1991, dat de gemeente een billijke verhouding moet nastreven tussen enerzijds de bedrijven waar veel personeel wordt tewerkgesteld maar weinig beroep wordt gedaan op drijfkracht, en anderzijds bedrijven die een aanzienlijke drijfkracht vereisen maar eerder weinig personeel.

Alhoewel het dus volstrekt mogelijk is om de belasting inzake het tewerkgesteld personeel op een ander peil te heffen dan de belasting op de drijfkracht van de motoren, kan ik in geen geval instemmen met een te sterke differentiatie in de aanslagvoeten van beide belastingen. De gemeentebesturen dienen bij de vaststelling van de betrokken bedrijfsbelastingen een zeker onderling evenwicht te vrijwaren zonder dat daarom de aanslagvoeten van beide belastingen gelijk moeten zijn. Op die manier wordt het eveneens mogelijk de belasting ten laste van elk van de categorieën van bedrijven voldoende redelijk te houden.

Ten slotte vestig ik in dit verband uw aandacht erop dat de belastingen op de drijfkracht en op het tewerkgesteld personeel in ieder geval het voorwerp moeten uitmaken van afzonderlijke verordeningen, gelet op het verschil in belastbare eenheid.

U gelieve deze richtlijnen ter kennis van de gemeentebesturen te brengen.

De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt,
L. Van den Bossche.